

Hrdý člen důvěryhodné profese

V knize Williama N. Kellyho „PHARMACY, What it is and how it works“ se mimo jiné můžete dočíst, že: „Farmaceut je zdravotník, který pomáhá pacientům k nejlepšímu užití jejich léků. Farmaceut je hrdým členem důvěryhodné profese.“

Krásné věty a obě pravdivé. Na jejich pořadí nezáleží, pokud ovšem zůstanou spolu. Obě dohromady zahrnují všechny nabyté znalosti a dovednosti, schovávají pečovatele i klinika, posluchače i řečníka. Zahrnují diváka i herce, studenta i učitele v každém z nás. Pro dosažení co nejlepšího prospěchu pro pacienta je třeba všeho výše uvedeného. A je třeba i mnohem víc. Je třeba důvěryhodnost a respekt, úcta i hrdost.

A především o té hrdosti chci psát.

Bez lidí, kteří profesi tvoří, není ani respekt ani důvěryhodnost. Respektovaná a důvěryhodná profese je totiž jenom prázdná definice. Teprve vzájemně se respektující a důvěryhodní lidé dají vzniknout kolektivnímu pocitu hrdosti, že každý z nich je součástí týmu. Tím týmem není jen lékárnická profese. Je jím i Česká lékárnická komora. Protože máme povinné členství, jde fakticky o dva názvy pro stejný tým.

Není to tak dávno, co jsem napsal, že komora je taková, jací jsou její členové. Za uplynulé dva roky jsem poznal spoustu zajímavých lidí, mých a vašich kolegů. Dělají svou práci s nadšením a chutí. Ve svém volném čase tvoří „něco navíc“. Snaží se rozvíjet některou z výše uvedených vlastností. Snaží se být lepším rádčem nebo učitelem, lepším studentem. Snaží se rozvíjet dovednosti v poskytování péče... Jen hrdost nikdo z nich nerozvíjí. Má se to tak nějak samo sebou.

Ale i rozvíjení hrdosti je třeba. Stačí to říct, alespoň v duchu, ale šeptem nebo nahlas je lepší. „Jsem hrdým členem důvěryhodné profese.“ Zkusíte to? Ne každý to dokáže. A když už ano, nedaří se to říct nahlas, dokonce ani o samotě.

Jak vám to zní? „Jsem hrdým členem důvěryhodné profese!“

Máte přece na co být hrdí. Není přece nezbytně nutné získat Nobelovu cenu, není ani nezbytně nutné zachraňovat životy. Stačí jeden dobrý skutek denně, jedna dobrá rada, jeden spokojený pacient. My všichni můžeme být hrdí na to, co známe a děláme. Tím spíš, když dokážeme dělat „něco navíc“.

České lékárnické komoře je letos 18. Je taková, jací jsou její členové a mě těší, že mohu být jejím prezidentem. Jsem hrdý na to, že mezi členy lékárnické komory patří celá řada těch, kteří dělají „něco navíc“. Jsem hrdý na to, že jsou to moji kolegové, hráči stejného týmu. Zcela určitě neznám každého z nich, dost možná, že jich neznám ani desetinu, ale s největší pravděpodobností většina z nich dělá ve své lékárně a pro své pacienty „něco navíc“. Letos překročil počet členů lékárnické komory číslou 7 777. To je alespoň 7 777 spokojených pacientů denně, téměř 3 miliony ročně.

Jeden spokojený pacient denně není velký cíl. Ale je splnitelný. Za 3 miliony dobrých rad ročně máme na co být hrdí. Tím spíš, že těch dobrých rad je mnohem víc než jedna za den.

Každý z nás si může jednou za den říct: „Jsem hrdým členem důvěryhodné profese.“ Být hrdým členem je totiž také závazek. Závazek nejen k sobě samému, ale i k těm, které svým jednáním reprezentují.

Každý z vás reprezentuje své kolegy a každý z vás tvoří důvěryhodnost profese. Bude mi ctí, když budete kromě hrdých členů důvěryhodné profese také hrdými členy České lékárnické komory. Každý den pro to udělám „něco navíc“ spolu s vámi.

Stanislav Havlíček

Mgr. Stanislav Havlíček

Česká lékárnická komora
Antala Staška 80, 140 46 Praha
havlicek@lekarnici.cz